

de kan inddige Arealerne og dyrke dem, saa kan det være meget godt for dem, som bor tæt ved deres Arealer, men de, som bor en Mil eller halvanden borte fra deres Engarealer, kan overhovedet ikke gøre dette. De vil blive nødt til at afstaa dem, sælge dem til Beløb, som ligger langt under det, der er deres Værdi.

Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning til de ærede Talere, som har talt om, at der var jo nu nede ved Gødelen skabt en saadan uhyre Indstrømningsport, og derfra fyldte nu Vesterhavet Ringkøbing Fjord med overflødigt Vand. Man fik næsten et Indtryk af, at det var, ligesom den Gang man havde det store Hvide Sande. Men vi vil ikke kunne faa nogen Oplysning fra Vandbygningsvæsenet om, at det har været noget, som blot kan nævnes ved Siden af, hvad der var den Gang. Man maa ikke glemme, at det Vand, som strømmer ind ad Porten der — den er noget mere udvidet, end den har været —, skal i væsentlig Grad op gennem Nymindestrømmen. Jeg tror, det i Virkeligheden er den Vandlaas, der er sat dernede, som gør, at Paafyldningen med Vand i Fjorden ikke bliver nær af den Karakter, som den blev fra Hvide Sande.

Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen — han kan svare paa det i Udvalget. Jeg nævnte, at der i Aar omkring Fjorden havde været en Afrøde, som man ikke havde haft i mange Aar. Dertil svarede det ærede Medlem, at meget af det blev staaende i Vand og ikke er blevet slaaget. For mig er der intet oplyst derom, men jeg haaber, at det ærede Medlem vil oplyse mig om i Udvalget, hvilke Arealer det er, og i hvilket Omfang det har fundet Sted, at der har været Arealer ved Ringkøbing Fjord, som i Aar i Modsætning til tidligere Aar ikke er blevet slaaget. Hvis det kun drejer sig om 4—5 eller en halv Snes Tønder Land eller saa, er det ikke noget at tale om; men drejer det sig derimod om Hundreder eller Tusinder Tdr. Land, vejer det noget. Men det haaber jeg altsaa at faa Oplysning om. Almindelige Bemærkninger om et saadant Forhold har ingen Værdi.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at nu stod Vandet i Maaneder inde i Fjorden. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at Vandet er løbet ud for længe siden. Udstrømningen ved Gødelen er nu saa kraftig som nogen Sinde. Jeg har passeret Fjorden rundt i den senere Tid og set, at alle Grøfterne er udtømte. Der kan staa lidt Vand paa visse Enge, som ikke kan komme bort,

fordi der er Is, men Grøfterne er tømte, og der har vist ikke nogen Sinde været bedre Udstrømning fra Fjorden, end der er nu.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg maa sige, at der sker ikke nogen Katastrofe ved Fjorden, fordi man nu nøje overvejer de Spørgsmaal, der her er sat frem, saaledes som man kunde vente det tidligere, da man havde Aabningen ved Hvide Sande. Det vil være i høj Grad tilraadeligt, at det kommende Udvalg tager Spørgsmaalene op til nøje Overvejelse, og at man ikke forrykker Ejendomsforholdene paa uretmæssig Maade. Jeg føler mig overbevist om, at dette høje Ting ikke vil medvirke hertil, mindst nu, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at man nu fra alle Sider ønsker en Løsning. Og jeg skal ikke stille mig imod en Løsning, det er slet ikke Tilfældet, jeg ønsker ogsaa en Løsning, men en Løsning, hvorefter man træffer en retfærdig Afgørelse, saaledes at man, hvis man gaar til Hvide Sande-Løsningen og mener, det er det for det danske Samfund bedste, ikke uretmæssigt lader dem betale, som lider Skade derved . . . . . Ja, den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men det er jo ikke saa simpelt, som det kunde se ud til. Man maa ikke glemme, at inden man lukkede op ved Hvide Sande den første Gang, foretog man ikke en Taksation af Engene, og den store Skade, som skete den Gang, er ikke repareret endnu. Hvis en Mand, som har faaet sin Ejendoms Værdi nedsat med to Trediedele — og noget saadant er der mange Eksempler paa —, er naaet til at faa Værdien op til Halvdelen, og man saa regner med, at han for at naa den sidste Halvdel skal betale en betydelig Part til det nye Anlæg, gør man ham en blodig Uret, thi han har ingen Fordel faaet, og hvis han ikke naar mere end til tre Fjerdedele, har han direkte Tab. Det er dette, som nøje maa undersøges og afvejes.

Jeg haaber, at man vil give Lovforslaget en velvillig, men grundig Behandling, saa at man tager alle Spørgsmaal op til Løsning, og jeg gentager, at der sker ingen Katastrofe ved Fjorden, fordi man maaske ikke kan løse Spørgsmaalet i denne Samling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.